

Panor. super secunda Primi.

gare Nam satis tunc videtur tacite confiteri, per id quod habetur in l. si de i. d. §. Marcellus, ff. de iureiur. & facit quod not. in ca. dudum, il 2. de elect. ¶ Extra glof. vnum dubium cāgitur, videlicet an quando agitur per spoliatum non contra spoliatorem, sed contra tertium, ad quem res violenter oblata peruenit conditione, ex decre. saxe. de restitu. spol. seu ex canone reintegranda. 4. quæstio. i. an hoc casu istud possessorium iudicium sit priuilegiatum, ² vt non admittatur exceptio spontanæ renunciationis, scilicet ad admittitur quando agitur interdicto, vnde vi, contra spoliatorem? hic videtur esse casus quod non, secundum vnum intellectum, & in quantum aliqui intelligunt hanc decret. in hoc casu, scilicet quando intentatur conditio ex dicta decret. saxe. vel ex canone, reintegranda. Sed contrarium tenuit Innoc. in ca. 2. in versic. exceptionis, infra de ordi. cogn. Et illud communiter tenetur, & sic videtur, q̄ iste intellectus, non procedat in hac decret. nisi saluaretur eo modo, quo saluauit primum intellectum positum in glo. versic. Resignationis. Et per hæc expedita est decretalis ista Nic. Ab.

Incipit lectura excellentissimi vtriusque iuris interpretis D. Ant. de But. a tit. de transl. præla. vsque ad Titulum de offi. delega. super quibus titulis D. Abb. demptis prædictis huius secundæ partis non scripsit, vel si scripsit, reperi nemo potuit.

ADDITIO.

² Sit priuilegiatum. Vide de hoc per Paul. de Castro, consi. 52. inci. Io. And. in c. ex transmissa, de resti. spol. Spe. in tit. de peti. & poss. s. si. & ibi casus, quibus sit spoliatus restituendus, & casus quibus non, quos ponit ad num. 28.

De Translatione Episcopi. Rus.

Viso de quibusdam modis quibus prouidendum est ecclesiis, videndum est de translatione, per quam etiam eis prouidetur interdum, vel aliter. Supra dictum est de postulatione, sed quia postulantur aliis ecclesiis alligari, supra de postula. prælat. cap. bonæ. & ca. vlti. quos oportet transferri, ideo & c. de materia. 7. quæstio. i. per totum. 21. quæstio. per totam, & coaptatur rubricæ, de offic. leg. cap. nisi, & cap. sequen.

SUMMARIVM.

- 1 Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatem concernente.
Præuilegium concessum prælato acquiritur dignitati.
- 2 Causa maiore quæ dicantur, ad hoc vt earum cognitio spectet ad Sedem Aposto.
- 3 Statuta laicorum contra leges Imperatoris valent, sed statuta clericorum contra canones non valent.
- 4 Episcopus a propria sede expulsus, si fuit ad aliam electus, non potest ad illam propria auctoritate transfere.
- 5 Archiepiscopus sine Episcopo ante consecrationem potest exercere ea que sunt iurisdictionis, sed non ea que sunt ordinis, & ponitur quam iurisdictionem habet.
Capitulam sede vac. habet ea que sunt iurisdictionis, non tamen omnia.
- 6 Episcopus electus licet non possit consecrare, potest tamen aliter Episcopo hoc demandare.
Qui non potest per se, non potest per alium, quomodo intelligatur ista regula.
- 7 Archiepiscopus an possit ad Episcopatum transferri, & sic descendere ad minorem dignitatem, & idem in Episcopo.

CAP. PRIMVM.

Vm ex illo. Patriarcha qui confirmatur in Archiepiscopum si se transfert ad sedem Episcopalem, ab Episcoporum confirmatione suspeditur. h. d. Sunt quatuor partes. Prima probat translationem Episcoporum soli papæ competere. Secunda narrat reprehensibile factum Patriarchæ, ibi, Miramur. Tertia, ibi, licet, responder tacitæ quæstio. Quarta, ibi, ne igitur. Pœnam imponit. Casus liter. Quidam electus ad ecclesiam Apamensem dum esset ad illam ecclesiã confirmatus quæ Archiepiscopalis erat, quendam suum suffraganeum electum confirmauit. Tandem vacante Eccle. Tripolitana quæ erat eccle. suffraganea, & Episcopalis sedes, dictus Apamensis fuit electus ad dictam ecclesiam Tripolitana. Patriarcha autem

Antiochenus dedit licentiam transeundi, prætendens, q̄ hic ex quo nondum erat consecratus, sed confirmatus, tantum ad primam sedem potuit transfere absque licentia papæ, hoc relatum fuit papæ. Papa attendens, q̄ hæc potestas ad eum tantum spectaret. i. vt ostendat defectum eius qui licentiam, dedit probat, q̄ ad eum spectat potestas transferendi Episcopum de loco ad locum. Primo quia ipsius potestas ex Deo fuit. Secundo q̄ ab eius potestate descenderit canonica instituta. Tertio hæc canonica instituta decernit maiores causas ad papam spectare. Et hoc concludit, temerarium aliquem se de hoc intromittentem inferiorem a papa absque papæ consensu. Ad speciem descendens, concludit, q̄ non modicum miratur, q̄ dictus Patriarcha dictum archiepiscopum Apamen. & electum transferre voluerit, ostendens etiam data potestate, ex modo transferendi translationem illicitam: quia de paruo fecit maiorem, & maiorem minorauit, & episcopauit archiepiscopum, imo potius de archiepiscopauit. Non obstat excusatio, propter quam potuit forte moueri dictus Patriarcha, q̄ dictus archiepiscopus nondum, esset consecratus, quia sufficit, vt transferri nõ possit, quod sit confirmatus, quod patet ex eo q̄ episcopalia quantum in eo fuerit exercuerat, eo q̄ vt ex eius confessione constabat, Episcopum Valensem confirmauerat. Ideo papa ne aliis audacia similia per tractandi daretur, prædictum Patriarcham ab Episcoporum confirmatione suspendit. Not. primo quod papa recipit potestatem immediate ex Deo, ad hoc de iudi. c. nouit, qui fil. sint legitimi. c. causam. ¶ Not. secundo, quod in materia dignitatem concernente expressio proprii nominis nõ restringit dispositionem ad papam, sed realis cõsetur, & sic potentius operatur. per hoc no. hic Docto. q̄ concessa prælato acquiruntur dignitati, & priuilegiũ illi concessum, ecclesiæ censetur concessum. operatur etiã natura subiectæ materiæ plus, quam operetur nominis expressio ad regulandum dispositionem. Not. 3. q̄ potentiam statuendi papa immediate recipit a Deo, sicut & potestatem iurisdictionalem. ¶ Not. 4. regulariter maiores causas transferendas per ecclesiam, & papam tractandas, ad hoc de elec. c. quamuis. lib. 6. & de appel. c. vt debitas. ad fi. & no. quæ dictantur maiores causæ, quia illæ sunt apostolicæ sedi reseruatae, & hæc dicuntur meri imperii, vt not. gl. de offi. leg. c. q̄ translationem, dixi de offic. ordi. c. q̄ sedem. Et not. hic aliquas enumeratas inter maiores causas, scilicet fedium mutationes, & Episcoporum translationes. Venio ad ver. Miramur. hic not. q̄ electus dicitur Episcopus, vel archiepiscopus confirmatus antequam sit consecratus, super hoc vide glo. de reli. do. ca. 1. appellatur tamen interim archiepiscopus. sed dic, quia archiepiscopus est futurus videlicet animi destinatione, secundum Inno. Not. 2. q̄ indecens est transfusus a iure exorbans de maiori ad minorem dignitatem, & sic etiam, de minori ad maiorem absq; debita forma, q̄ a notissima est causa, scilicet ambitionis, infra de cler. non re. fi. c. 2. No. 3. per actum confirmationis recipit electus potestatem Episcopalia ministrandi. Quid conferat confirmatio habes. supra de elec. c. transmissam. Et no. q̄ transferunt potestas confirmandi, & sic videtur, q̄ potestas confirmandi sit iurisdictionis. Ex vltima parte no. duo, primum q̄ pœna imponitur ad exemplum, & terrorem secundum pœnam transferentis confirmantis Epni, qui legitime transfuit, q̄ a suspenditur a potestate confirmandi. Habemus hic quinq; papæ prohibitiones, eius admiratione, Dei factum, factum Patriarchæ, & pœnam appositã. Oppo. circa primum, q̄ ex veteris & noui testamenti auctoritatibus processit ius canonici, non ex priuilegio illo, pasce oues, vel, Quodcunque ligaueris, & cap. infra de accu. ca. qualiter. il 2. & c. cum oporteat. potestas edendi canones processit a Deo, vt in contrario, materia autem canonum processit ex priuilegio, vt hic. Secundo videtur, q̄ hæc potestas, s. q̄ auctoritate præallegata processit imperium a populo. l. 2. de orig. iur. Instit. de iur. nat. §. fed & quod principi. Sol. dicit glo. ex Deo potestas papæ fuit vt hic, potestatem autem imperii habuit ipse a populo.

ADDITIO.

² Quæ dicantur maiores causæ. Vide Io. And. in c. quærelam, supra de elec. gl. & eundem, in c. fin. de iud. lib. 6. glo. Ang. & Doct. in l. fed & si susceperit, s. ff. eo Bar. in l. ad monenti, col. pe. ver. sed est aduertendum, & ibi Doct. ff. de iureiur. Alb. de Ro. in l. bona fidei. col. fin. C. eo. ut. & istum in c. & si quæziones, infra de simon. Zac.